

OP REIS NAAR PARIJS

Klucht in drie bedrijven

door

ANJA VAN DER SPEK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OP REIS NAAR PARIJS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANJA VAN DER SPEK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2019 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN: (6 dames, 3 heren)

Anna Berendse - 30-35 jaar, verslaggever van de Telegraaf. Heeft als opdracht om met de trein mee te gaan en een verslag te maken over de finish van de Tour de France, maar ook interviewen van reizigers. Waaróm gaan mensen naar Parijs? Ze valt van de ene verbazing in de andere.

Willem - 50-55 jaar. Een kunstenaar, hij schildert! Een wat norske man met een klein hartje. Wat zit er in die deken dat zo belangrijk is, dat hij er een reis naar Parijs voor over heeft?

Lena/Celia - Dubbelrol. Lena is een dame van rond de vijftig. Ze wacht op het station op haar vriendin met een mooie bos rozen omdat ze voor de daklozen heeft gezorgd in Parijs. Celia is de dementerende moeder van Door.

Eldert - Is 55 jaar en een excentrieke verschijning. Zijn vrouw is overleden en via een datingsite heeft hij met Hilda voor de eerste keer afgesproken op het station. Afgesproken is dat ze elkaar hier ontmoeten met een rode roos ter herkenning.

Hilda - Is een vrouw van tegen de 50. Ze heeft geen geluk in de liefde en is wat onzeker geworden. Heeft daarom een vage foto opgestuurd en heeft met Eldert afgesproken met een rode roos ter herkenning.

Nathalie - Zij is 75 jaar, licht dementerend en wil voor een paar dagen naar Parijs waar zij ooit gewoond heeft in de achterbuurt. Het was 'n zorgeloze tijd. Ze had het daar niet breed en was heel handig in het rollen van portefeuilles. Ze is met een kleine tas vertrokken uit het bejaarden verzorgingshuis waar ze woont, met de smoes dat ze naar een nicht zou gaan. Ze moet echter wel aan wat geld zien te komen. Tja, wat doe je dan in haar geval?

Charrel - 40-45 jaar, een zanger die eigenlijk nooit echt is doorgebroken. Hij is groot fan van Charles Aznavour en is trots op zijn naamgenoot. Het is zijn grote voorbeeld. Elk jaar gaat hij naar Parijs om inspiratie op te doen voor nieuwe nummers die hij thuis schrijft en met straatoptredens uitprobeert op het publiek. Hij kijkt daar het hele jaar naar uit en wordt er heel gelukkig van.

Dorien - Ongeveer 25 jaar. Schoonmaakster met het hart op de tong! Heeft het niet breed, nooit gehad ook. Ze is nog jong en heeft besloten om het beter aan te pakken dan haar moeder. En ja, je moet onder aan de ladder beginnen om dan treetje voor treetje hoger te klimmen tot waar ze wil zijn, in een beter leven!

Martina - 45-50 jaar. Perronopzichter, 'n potige dame, rustig en betrouwbaar.

DECOR:

Op het toneel staat aan weerszijden een houten bankje, misschien nog wat attributen wat je op een station kunt vinden maar niet te veel.

De schoonmaakster moet de ruimte hebben en ook de treinreizigers.

Het is leuk om de zaal erbij te betrekken, bv een koffiecorner in de zaal, de mensen in het publiek zijn ook reizigers.

MUZIEK:

“La Vie en Rose” door Dalida

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

EERSTE BEDRIJF

(het is een mooie dag in juni. We zien het station. De schoonmaakster, Dorien, staat al te vegen en schoon te maken. Het is een pittige jonge vrouw, als er iemand in de weg staat laat ze dat duidelijk merken. Als ze bij Willem in de buurt komt ruikt ze een vieze lucht, wat zit er in die deken? Terwijl de muziek speelt komen de spelers vanuit allerlei hoeken rustig op. Ook vanuit de zaal.

Er loopt een vrouw (Lena) met een bos rode rozen, ze neemt plaats op het bankje en wacht.

Verdiept in zijn telefoon komt Charrel aanslenteren, hij heeft 'n gitaar op zijn rug en wordt gadeslagen door een oudere dame, Nathalie. Ze volgt hem op gepaste afstand.

Willem, een oudere man komt aanlopen met een rugzak en een deken in zijn armen, daar zit iets in maar wát kunnen we niet zien. Hij is er heel voorzichtig mee. Hij gaat op een ander bankje zitten.

Dan komt Anna aanlopen, zij is verslaggever en de vertelster in het verhaal.

Ze bekijkt het tafereel op het station en als de muziek afgelopen is richt ze zich tot het publiek en bevrozen de spelers)

ANNA: Goedemiddag! Goh, het is druk op het station! Zitten jullie allemaal op de trein te wachten? En allemaal naar Parijs? Dat wordt gezellig dan! Ik zal me even voorstellen, mijn naam is Anna Berendsen. Ik ben verslaggever voor de Telegraaf.

Ik ga ieder jaar voor mijn werk naar de finish van de Tour de France, altijd weer heel spectaculair. Mijn baas heeft me gevraagd of ik dit jaar wat mensen wil interviewen die onderweg naar Parijs zijn. Waarom gaan mensen naar Parijs? Wat vinden ze aantrekkelijk aan de stad? Ze gaan niet allemaal voor de Tour!

Ieder mens heeft zo z'n eigen verhaal, ik ben heel benieuwd en ik ga het gewoon eens vragen. *(Spelers beginnen weer te bewegen. Anna loopt naar het bankje waar de dame met de rozen zit)*

Goedemiddag! Mijn naam is Anna Berendsen, ik ben journaliste voor de Telegraaf. Er komt een speciale bijlage in over de Tour de France, en los daarvan ook over Parijs, mag ik u 'n paar vragen stellen?

LENA: Ja dat mag wel maar, oh gut, maar ik weet niet veel van de Tour de France en eerlijk gezegd heb ik er ook geen hoge pet van op want ik hoor natuurlijk wel eens wat hoor! Buigt naar Anna toe, ze gebruiken allemaal drugs! Nou, als je op zo'n manier boven moet komen, laat dan maar! Kijkt om zich heen. Ik ben Lena en ik

wacht op mijn vriendin, die kómt uit Parijs. Sorry, maar ik moet ondertussen wel even opletten want volgens mij doet die omroepinstallatie het weer eens niet. (*Ondertussen loopt Martina langs met een megafoon*)

MARTINA: “Ding Dong, de trein van 15.30 u. vanuit Parijs heeft 30 minuten vertraging. Herhaling, de trein van 15.30 u. vanuit Parijs heeft 30 minuten vertraging, einde bericht. Ding Dong. (*Slaat op het apparaat*) Doet ie het nou? Ding Dong!! (*Naar Lena*) hoorde u dat?

LENA: (*Hand voor haar oor*) Ja, hij doet het!

MARTINA: Oh, sorry hoor!

LENA: Nou, wat zei ik je?

ANNA: U heeft gelijk, u reist zeker vaker met de trein?

LENA: Nee hoor, maar de vorige keer bracht ik mijn dochter weg en toen deed ie het ook al niet. En Martina, die perronopzichter daar, stond me daar een partij te balen! Die meid heeft nou voor alles wel een oplossing. Hihi, zoals ze nu dat omroepen doet met haar ding dong! Zij is goud waard en ik hoop dat haar baas dat ook ziet. Het is een manusje van alles, ze gaat straks ook met de trein mee naar Parijs, wist je dat? Er is een conducteur ziek en wie lost het weer op? Martina!

Ik hoop wel dat die rozen het nog even volhouden, ze moeten nodig in het water.

ANNA: Wat een prachtige rozen zeg! Die vriendin moet wel heel speciaal voor u zijn.

LENA: Ja, zeker! Ik heb dit boeket met zorg uitgezocht omdat ik vind dat ze het verdiend heeft. (*Legt de rozen voorzichtig naast haar op de bank*) Wat zij allemaal wel niet voor die mensen doet!

ANNA: Welke mensen bedoelt u dan?

LENA: Komt dit ook in de krant?

ANNA: Ja, onze lezers zijn nou eenmaal dol op bijzondere verhalen over bijzondere mensen.

LENA: Goed dan, ach, het wordt tijd dat zij zelf ook een keer in het zonnetje wordt gezet. Mijn vriendin gaat ieder jaar rond deze tijd naar Parijs om voor de zwervers te zorgen, zij verzamelt het hele jaar door kleding, ja en goeie kwaliteit hoor, iets dat kapot is neemt ze niet eens aan. Ze neemt die kleding dan voor hen mee en zorgt er ook voor dat ze iets te eten krijgen. Een soort majoor Bosshardt van het Leger des Heils maar dan in Parijs in plaats van Amsterdam! Eenmaal weer thuis gaat ze meteen weer op pad om sponsors te vinden. Ik vind dat echt geweldig, ze doet dat nu al vijf jaar, vandaar de rozen. Weet u wat het is? Ze loopt er niet mee te

koop maar het is toch een soort jubileum en bij een jubileum hoort een bloemetje. Ze weet dit niet hoor! Is een verrassing! *(Ondertussen stoot Dorien tijdens het schoonmaken haar scheenbeen en slaakt een kreet. Strompelend loopt ze naar het bankje waar Anna Lena zit te interviewen. Ze valt neer waardoor Lena wel moet opschuiven, die kan nog net op tijd de rozen weggrissen voordat Dorien er op gaat zitten. Dorien pakt een zakdoek uit haar zak, doopt die in de emmer water die ze bij zich heeft en maakt voorzichtig haar been schoon)*

ANNA: *(springt op)* Wácht, dat moet je niet met dat vieze water doen. Hier, neem mijn flesje water maar, dat is tenminste schoon, anders krijg je nog een infectie. Oei dat ziet er pijnlijk uit, gaat het een beetje?

DORIEN: Ja joh, stelt niks voor, je moest eens weten hoe vaak me dit gebeurt, ik heb overal blauwe plekken van die rotbankies, kwestie van beter opletten. *(zucht)*

ANNA: Sorry voor de onderbreking, waar waren we? Oh ja, haar jubileum, maar hoe is ze daar in de eerste instantie eigenlijk terecht gekomen? Dat heeft een reden neem ik aan.

LENA: Vroeger, toen ze een stuk jonger was, logeerde zij ieder voorjaar in Parijs bij een tante van haar, zij zorgde voor de zwervers daar, mensen van de straat noemde ze hen. Zij nam Christien, mijn vriendin dus, dan mee.

Die vond ze eerst een beetje eng, want ja, er zaten natuurlijk rare types bij.

Maar van lieverlee hoorde ze hun verhalen, leerde ze ze iets beter kennen en raakte vertrouwd met ze. Ze leerde toen een belangrijke les: beoordeel nooit mensen op hun uiterlijk! Iedereen verdient een goed leven, alleen hebben sommige mensen gewoon pech. Toen haar tante vijf jaar geleden kwam te overlijden, heeft zij besloten om de zorg voor die zwervers over te nemen. Dat was ook de laatste wens van haar tante.

DORIEN: *(Heeft vanaf het begin mee zitten luisteren, raakt gedurende het verhaal geëmotioneerd en vergeet haar been)* Godskolere, wat een mooi verhaal, wat een prachtmens die tante van jou. Nou, die rozen heb ze dubbel en dwars verdiend hoor!

ANNA: Dat is inderdaad heel bijzonder, een voorbeeld voor velen zou ik zeggen. Dus ze is nu weer op de terugweg?

LENA: Ja, ze komt als het goed is met de eerstvolgende trein.

ANNA: Bent u zelf al eens in Parijs geweest?

LENA: Oh nee, ik ben helemaal niet zo reislustig! Dat ik hier nu op dit station zit is al heel wat.

DORIEN: *(Springt op)* Niet reislustig? Niet reislustig? Hoe is het mogelijk? Nou, ik sou het wel weten hoor! Ik sou de hele wereld wel willen zien. Echt, ik ben keihard aan het sparen om die droom waar te maken. Me moeder heb ook d'r leven lang alleen maar dit dorpie gezien maar dat gaat mij niet gebeuren. Godskolere, wat doet dat poot zeer! *(Gaat weer zitten)* Nou ja, ik heb inmiddels al zoveel blauwe plekken op me benen van die rotbankies, ha, ik lijk wel een gozer! Ben ik niet hoor, hoewel je dat tegenwoordig ook niet meer weet met die transgenders, hihi! Ik heet Dorien, aangenaam! Maar zeg maar Door! *(Kijkt om zich heen)* Ik mot effe opletten dat ik niet gespot word door Martina anders denkt ze dat ik zit te niksen.

ANNA: Doe je dit werk al lang?

DORIEN: Vandaag op de kop af één jaar, dus uh, je ken wel stellen dat ik ook een jubileum heb haha! 'k Heb alle seizoenen al meegemaakt, maar geef mij maar de zomer hoor! Ik hou van mooi weer, ben ook hard aan het sparen voor een vakantie naar de zon. Het gaat alleen niet zo vlot want ik heb me moeder nog thuis. Nou ja, eigenlijk is het haar huis en woon ik daar, maar ze ken niet veel meer dus zorg ik voor alles. Min of meer.

ANNA: Dus als je thuis komt kun je meteen weer aan de slag. Heb je nog broers of zusters?

DORIEN: Ja, een broertje, die is twee jaar jonger maar daar hebben we niks aan want die is helemaal losgeslagen, die jat alles wat los en vast zit. Zet dat trouwens maar niet in de krant hoor, over mijn situatie, daar heb niemand wat mee nodig!

(Ondertussen wordt de portefeuille van Charrel uit zijn kontzak gerold door Nathalie. Dit heeft ze lang niet gedaan en ze is er dus niet meer zo handig in maar het lukt wel.

Willem ziet het gebeuren maar houdt wijselijk zijn mond en zegt niets.

Nathalie stopt de portefeuille gauw in haar tas en doet of haar neus bloedt als Charrel na zijn telefoongesprek merkt dat zijn portefeuille weg is. Hij kijkt verwilderd op zich heen en zoekt paniekerig het perron af.

Nathalie neemt ondertussen doodgemoedereerd plaats op het bankje naast Willem en kijkt onschuldig naar het tafereel op het station. Er hangt een vieze geur om Willem heen, ze trekt een gezicht en schuift een plaatsje op.

Anna, die weer een ander verhaal ruikt, staat op en spoedt zich naar Charrel die nog aan het zoeken is)

ANNA: Dag mijnheer, bent u soms iets kwijt?

CHARREL: *(al zoekend)* Ja, ja inderdaad, ik ben mijn portefeuille kwijt! Dit is een ramp, mijn trein kan ieder moment komen. Wat moet ik nou? Alles zit erin, mijn pasjes, mijn treinkaart.

ANNA: U weet toch dat hier regelmatig gewaarschuwd wordt voor zakkenrollers? *(Nathalie kijkt zo onschuldig mogelijk)*

CHARREL: *(Kijkt verschrikt om zich heen)* Sodeju! Dáár heb ik niet aan gedacht! Maar ik kan hem natuurlijk ook verloren zijn, toch maar even zoeken. *(Nathalie glimlacht nog eens vriendelijk naar hem maar raakt ook geïrriteerd doordat er vliegen zijn die hinderlijk om het bankje heen vliegen. Willem lijkt er geen last van te hebben. Terwijl Anna Charrel helpt zoeken komt Martina weer het perron op lopen)*

MARTINA: *(Geïrriteerd door megafoon)* Ding Dong, de trein van 15.30 u. vanuit Parijs heeft 30 minuten vertraging. De verwachte aankomsttijd is 16.00 u. Herhaling: De trein van 15.30 u. vanuit Parijs heeft 30 minuten vertraging! De verwachte aankomsttijd is 16.00 u. Einde bericht! Ding Dong! *(Zucht)* kloteding! *(Dorien ziet haar, staat snel op en strompelend hervat ze haar werkzaamheden. Charrel ziet Martina ook en loopt snel naar haar toe)*

CHARREL: Mevrouw, kunt u me helpen? Ik heb een groot probleem!

MARTINA: Uw probleem kan nooit zo groot zijn als het mijne mijnheer! *(Kijkt naar haar megafoon)* Neemt u mij niet kwalijk, wat kan ik voor u doen?

CHARREL: Ik ben mijn portefeuille verloren maar mijn trein naar Parijs kan ieder moment komen!

MARTINA: *(Haalt kalm iets uit haar binnenzak)* U boft, de trein is vertraagd maar ik heb toevallig een formulier bij me. Als u die nou even invult, dan kunt u hem straks inleveren. Mocht uw portefeuille gevonden worden, bewaren wij hem voor u in de kluis. Maar mijnheer, ik geef u weinig kans, eerlijke dieven zijn er maar weinig.

CHARREL: Maar dan kan ik niet naar Parijs! Mijn geld, mijn pasjes, alles zit erin!

MARTINA: Tja dat is heel vervelend natuurlijk, het spijt me, maar dit is het enige wat ik voor u kan doen. *(Geeft hem het formulier, kijkt weg)* Mevrouw let op uw hond! Hallo? Uw hond loopt los, ja daar, kijk dan! Aanlijnen graag! De hond moet aan de lijn en wel meteen! Godallemachtig, ik spreek toch geen chinees? Dóór, waar ben je? *(Door komt aanrennen half hinkend)* Maak jij die mensen even duidelijk dat het hier geen pretpark is, en dat hun hond aangelijnd moet worden en vraag meteen of ze poepzakjes bij zich hebben.

(Charrel kijkt haar verbijsterd aan. Martina geeft hem 'n schouderklopje) Sorry joh! Ik vind het heel vervelend voor je. (Loopt terug en ruimt daar wat op. Charrel neemt plaats tussen Nathalie en Willem in en wil het formulier invullen maar zoekt vergeefs in zijn zak naar een pen. Nathalie haalt een pen uit haar jaszak en biedt die aan. Charrel ruikt nu ook de vieze geur bij Willem, trekt een vies gezicht en gaat naast Nathalie staan. Heeft ook last van de vliegen)

CHARREL: Mag ik misschien uw rug even gebruiken?

NATHALIE: Natuurlijk, ga uw gang. *(Ze gaat staan met haar rug naar Charrel die hem als een soort schrijfondergrond gebruikt. Hij bedankt Nathalie en loopt weg om het formulier in te leveren)*

WILLEM: Waarom zeg je niet meteen wat je hem geflikt hebt?

NATHALIE: *(Geschrokken)* Hoe bedoelt u?

WILLEM: *(Boos)* Precies wat ik zeg, ik heb mijn ogen niet in mijn broekzak zitten. Zijn portefeuille zit in jouw tas en die ga je als de sodemieter teruggeven anders zorg ik er persoonlijk voor dat je niet de trein maar de bak in gaat.

NATHALIE: Oké Oké maak je niet zo druk man, hij krijgt hem zo van me terug maar je houdt je mond hoor, ouwe stinkerd! *(Dan komt Eldert aanlopen met een roos in zijn hand, staat stil, ziet Lena met haar bos rozen zitten, en begint te stralen. Hij trekt zijn kleding recht, ruikt onder zijn oksels en trekt een hand door zijn haar en ruikt aan zijn adem. Dan maakt hij aanstalten om recht op zijn doel af te gaan)*

ELDERT: Ah daar ben je, dit is perfect! En een hele bós rozen nog wel, nou, ik weet genoeg! *(Wil op haar toelopen maar Anna duwt hem een microfoon onder zijn neus)*

ANNA: Dag mijnheer, mag ik me even voorstellen? Anna Berendse van de Telegraaf, mag ik u wat vragen stellen?

ELDERT: Nu niet jongedame, ik heb een afspraak met die prachtige dame daar.

ANNA: *(Kijkt richting Lena)* Nou mijnheer, ik denk niet dat..

ELDERT: *(Onderbreekt haar)* Dát jongedame, is mijn toekomstige echtgenote. Ach, kijk haar nu toch zitten, wat een klasse, wat een schoonheid! *(Lena valt ondertussen van de ene verbazing in de andere)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto